

СПРАВЖНІЙ ДРУГ

Сонце пече, річка тече – літо в самому розпалі. Сам час для того, щоб годинами грати в ігри, засмагати й насолоджуватись канікулами.

Звірі Парку Андерхіл теж часу не гаяли. Тигр Сід разом із кабаном Тео грали в бадмінтон, крокодил Крозі вправлявся у вмінні полювати на рибу, а вомбат Прото сидів під кущем малини й уважно вибирав найбільш достиглі ягоди.

– Ей, Крозі, – вигукнув тигр до крокодила, – Хочеш до пограти з нами в бадмінтон? Будеш наступним в черзі. Заміниш того, хто програє.

– Мені ніколи! Я практикую нову техніку полювання – вичікування.

Та ти вже зо дві години з води не вилазиш. Тобі ще не набридло? Давай до нас! – підтримав розмову Тео.

– Я сидітиму тут стільки, скільки захочу! – грубо відповів Крозі, – Не відволікайте. Я взагалі маю бути непорушним і вичікувати мовчки, щоб риби навіть не здогадались, що

я жива тварина. Здався мені ваш бадмінтон – маю справи важливіші.

Сід з Тео переглянулись, усміхнулись одне до одного і продовжили свою гру. Аж раптом здійнявся стрімкий вітер і відніс волан на декілька метрів вбік. Тільки-но тирг підбіг до нього, вітер знову підхопив волан і той булькнувся прямо у воду.

– Крозі, лови волан! Його зараз віднесе течія. – переживаючи, крикнув Сід

Та крокодил навіть носом не поворушив. Він так сильно був зосереджений на своїй справі, що прохання товариша йому не було діла. Оскільки вітер справді був сильним, течія теж пришвидшила свій рух.

– Злови, будь ласка, бо ми його потім не дістанемо! Чуєш? – вже майже без надії промовив тигр.

– Знову ви зі своїми балачками. Розбирайтеся зі своїм бадмінтоном самі, а мене не рухайте. – роздратовано відповів крокодил, так

і не допомігши витягнути волан.

Тео з Сідом залишалось тільки дивитись як білий піревий волан відносить все далі й далі, від берега вниз по течії. Звірі були засмучені й розчаровані, що їхній друг Крозі так і не допоміг врятувати ситуацію. Та крокодил не відчував за собою провини. Він був сконцентрований на своєму полюванні й відпрацюванні нової техніки лову риби.

Декілька днів по тому мама Крозі якраз повернулася із далекого відрядження й привезла йому подарунок. Це була книга про стратегії. Судячи з малюнків, автор розповідав про десятки різних видів полювання, тактики й методи досягнення бажаної цілі. Крозі був неймовірно щасливий, аж поки не зрозумів, що книга написана повністю на англійській мові.

– Мама, але тут все іноземною! Як я це маю вчити? – обурився крокодил.

– Ти ж вивчаєш англійську у школі, правда? Візьми словник і над кожним невідомим словом напиши переклад. Таким чином ти зможеш і дізнатись про стратегії, і піднімеш свій рівень знань із англійської – мудро підкреслила мама.

– Це займе вічність! – незадоволено про бурмотів крокодил.

– Тоді попроси свого друга Сіда допомогти тобі з перекладом. Він ж здається переїхав сюди з Америки? А отже англійською він володіє вільно.

– Точно! Я й забув, що він колись жив там. Дякую, мамо, і за книжку, і за пораду.

У той же момент крокодил помчав шукати тигра. Він знав, що той обожає спорт і максимум свого часу проводить займаючись різними його видами. Тому спершу побіг на стадіон.

Сід справді був там. Він якраз вправлявся у трьохочкових кидках на баскетбольному майданчику.

– Сіде, я такий радий, що знайшов тебе! Маю до тебе справу! – радісно вигукнув крокодил.

– Справу? Дивно. Невже ти покинув своє сидіння у воді і хочеш провести час з друзями? – іронічно запитав тигр.

– Саме так. Мені мама подарувала книгу про стратегії полювання, але вона написана англійською. Ти можеш допомогти її прочитати? Тут небагато сторінок. За день впораємось.

– Ти хочеш, щоб я тобі допоміг у твоїй улюбленій справі, я правильно зрозумів? – запитав тигр.

– Так. Друзі ж мають допомагати один одному. – розумно підкреслив крокодил.

– Декілька днів тому ти думав по-іншому, пам'ятаєш? Коли ти був такий зайнятий своїм полюванням, що навіть не поворухнувся, щоб упіймати волан, який пропливав прямо в тебе під носом. – трохи злісно нагадав Сід.

Крозі захотілось провалитись під землю. До цієї секунди він навіть не пам'ятав про цю історію. У той день, він так сильно пильнував рибу,

що навіть не вслуховувався в прохання друзів.

– Вибач, Сіде. Я вчинив неправильно. Я навіть не бачив того волана, бо погляд тримав виключно на рибинах, які плавали поруч.

– сумно промовив Крозі й вже почав розвертатись, щоб йти в сторону дому.

– Ей, ти куди? – вигукнув тигр.

– Додому. Ти ж мені не допоможеш, бо я тобі не допоміг.

– З чого ти взяв? Я такого не говорив. Просто нагадав тобі, що кілька днів тому дружба в тебе була на другому місці після свого хобі.

Давай сюди свою книжку і йдемо сядемо під дубом на лавку й прочитаємо, які стратегії тобі треба використовувати наступного разу, щоб і рибу вполювати, і волан змогти зловити.

Друзі були раді, що все вирішилось й ніхто ні на кого не тримає зла. Вони сіли в затінку, відкрили книгу «Hunting strategies» і до самого вечора читали про полювання.

